

מקור המאמר בזהר פרשת לך לך דף ע"ב - עט ע"א
האדם מודה על חטאיו ביום הפטירה

וַיִּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו ה'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
בֹּא רְאֵה, שְׁהָרִי לֹא כָתוּב
וַיֵּצֵא אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו
ה', אֶלֶּא וַיִּלֶךְ, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
לֶךְ לֶךְ, שְׁהָרִי בְּרֵאשׁוֹנָה עָשׂוּ
יֵצִיאוּהָ, שְׁכָתוּב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם
מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרֶץ
כְּנַעַן. וְעָכְשׁוּ כְּתוּב וַיִּלֶךְ, וְלֹא
כְּתוּב וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' -
שֶׁהִבְטִיחַ לוֹ אֶת כָּל
הַהִבְטָחוֹת. וַיִּלֶךְ אֹתוֹ לוֹט -
שֶׁהִתְחַבֵּר עִמּוֹ כְּדֵי לְלַמַּד
מִמֶּעֶשָׂיו, וְעַם כָּל זֶה לֹא לָמַד
כָּל זֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,
אֲשֶׁרִי הַצְּדִיקִים שְׁלוֹמֵדִים
דְּרַכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי
לְלַכֵּת בָּהֶם וְלִירָא מִמֶּנּוּ
מֵאוֹתוֹ יוֹם הַדִּין שְׁעֵתִיד אָדָם
לְתַת דִּין וְחֲשָׁבוֹן
לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל
אָדָם יַחְתּוֹם לְדַעַת כָּל אֲנָשִׁי
מַעֲשָׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֶרְוֵהוּ. אֲבָל בִּיּוֹם הַהוּא שְׁנַשְׁלָמִים יְמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן
הָעוֹלָם, הַיּוֹם הַהוּא שֶׁהַגּוֹף נִשְׁבֵּר וְהַנַּפֶּשׁ רוֹצֵה לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, אַז נִתְּנָת רְשׁוּת לְאָדָם לְרֵאוֹת

וַיִּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו י'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
תָּא חַזִּי, דְּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר אֵלָיו י'. אֶלֶּא וַיִּלֶךְ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר לֶךְ לֶךְ,
דְּהָא יֵצִיאוּהָ בְּקַדְמֵיתָא עֵבְדוּ דְכְּתִיב וַיֵּצֵאוּ אֹתָם
מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנַעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיִּלֶךְ
וְלֹא כְּתִיב וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו י', דְּאַבְטַח לִיה בְּכִלְהוּ הַבְּטָחוֹת.
וַיִּלֶךְ אֹתוֹ לוֹט, דְּאַתְחַבֵּר עִמִּיה בְּגִין לְמִילָף
מֵעוֹבְדוֹי, וְעַם כָּל דָּא לֹא אוֹלִיף כּוּלֵי הַאי. אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר זַבְּאִין אֲנּוֹן צְדִיקָיָא דְאוֹלְפֵי אַרְחוּי דְקוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא בְּגִין לְמִיתָךְ בְּהוּ וְלְדַחֲלָא מְנִיָּה מִהֵהוּא
יּוֹמָא דְדִינָא דְזַמִּין בַּר נָשׁ לְמִיתָב דִּינָא וְחוּשְׁבָנָא
לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

פֶּתַח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוֹם לְדַעַת כָּל
אֲנָשִׁי מַעֲשָׂהוּ הַאי קָרָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל (דף עט
(א"ו) תָּא חַזִּי בְּהֵהוּא יּוֹמָא דְאֲשְׁלִימוּ יּוֹמוֹי דְבַר נָשׁ

לְאַפְקָא מֵעֲלָמָא, הַהוּא יּוֹמָא דְגוּפָא אֲתַבֵּר וְנַפְשָׁא
מַעֲשָׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֶרְוֵהוּ. אֲבָל בִּיּוֹם הַהוּא שְׁנַשְׁלָמִים יְמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן
הָעוֹלָם, הַיּוֹם הַהוּא שֶׁהַגּוֹף נִשְׁבֵּר וְהַנַּפֶּשׁ רוֹצֵה לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, אַז נִתְּנָת רְשׁוּת לְאָדָם לְרֵאוֹת

בְּעֵינַי לְאַתְפָּרֶשָׁא מִיָּדַי, כְּדִין אֲתִיְהִיב רִשׁוֹ לְבַר נָשׁ
לְמַחְמֵי מַה דְּלֵא הָוּה לִיָּה רִשׁוֹ לְמַחְמֵי בְּזַמְנָא דְּגוּפָא
שְׁלֵמָא וְקֵאִים עַל בְּרִיָּה.

וְכַדִּין קְיָיְמִי עֲלֵיהּ תְּלַת שְׁלִיחֵן וְחֲשִׁבִי יוֹמוֹי וְחוּבוֹי
וְכָל מַה דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְהוּא אוֹדִי עַל
כִּלְאָ בְּפוּמִיָּה, וְלִבְתָּר הוּא חָתִים עֲלֵיהּ בִּידֵיהּ, הָדָא
הוּא דְכָתִיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם, וּבִידֵיהּ כְּלָהוּ
חֲתִימִין לְמִידֵן לִיָּה ^(בְּהֵוּא ד"א בְּהָא) עֲלֵמָא עַל קְדָמָאֵי
וְעַל בְּתָרָאֵי עַל חֲדָתִי וְעַל עֲתִיקֵי לָא אֲתַנְשִׁי חַד
מִנֵּיהוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ.
וְכָל אַנְוִן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלֵמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא
הָכִי נְמִי יְהִיב חוֹשְׁבָנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא עַד לָא יִפּוּק
מִעֲלֵמָא.

תָּא חֲזִי, כְּמַה דְּחִיבֵיָא אַקְשֵׁי קְדָל בְּהָאֵי עֲלֵמָא
הָכִי נְמִי אֶפְלוּ בְּשַׁעְתָּא דְּבַעֵי לְנַפְקָא מִהָאֵי
עֲלֵמָא אַקְשֵׁי קְדָל. בְּגִין כִּךְ זַפְאָה הוּא בַר נָשׁ דִּילִיף
בְּהָאֵי עֲלֵמָא אַרְחוּי דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא בְּגִין לְמִיָּהָד
בְּהוּ.

שְׁלוּמֵד בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶת דַּרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְלַכֵּת בְּהֵם.

מַה שְׁלֵא הִיָּתָה לוֹ רִשׁוֹת
לְרֵאוֹת בְּזַמֵּן שְׁהַגוּף שְׁלֵט
וְעַמֵּד עַל בְּרִיָּו.

וְאִז עוֹמְדִים עָלָיו שְׁלֵשָׁה
שְׁלִיחִים וּמַחְשָׁבִים יָמִיו
וְחֲטָאֵיו וְכָל מַה שְׁעָשָׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא מוֹדָה עַל
הַכֹּל בְּפִיו, וְאַחַר כֵּךְ הוּא
חוֹתֵם עָלָיו בְּיָדוֹ. זֶהוּ שְׁכַתוּב
בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם. וּבִידוֹ
כָּלֵם חֲתוּמִים לְדוֹן אוֹתוֹ
[בְּאוֹתוֹ ד"א בְּזֵה] הָעוֹלָם עַל
הָרֵאוּשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים,
עַל חֲדָשִׁים וְעַל יְשָׁנִים, לָא
נִשְׁכַּח אֶחָד מֵהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב
לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל
אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעָשָׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוּף וְרוּחַ, כִּךְ
גַּם נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן בְּגוּף וְרוּחַ
בְּטָרַם יֵצֵא מִן הָעוֹלָם

בְּאֵי רֵאָה כְּמַה הָרִשְׁעִים קָשִׁי
עָרְף בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּךְ גַּם
אֶפְלוּ בְּשַׁעְתָּה שְׁרוּצִים לְצֵאת
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה הֵם קָשִׁי עָרְף.
מִשׁוּם כִּךְ אֲשַׁרִי הָאִישׁ

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֲמוּד 85)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

(לֵט) כָּל אוֹת בְּזֹהָר הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ

כְּשְׁלוּמֵד זֹהָר יַעֲזִין בְּכָל מְלָה וּמְלָה. כִּי כָּל אוֹת הוּא חֲדוּשׁ בְּפָנֵי עֲצָמוֹ. וּדְבָרִים הַנִּרְאִים כְּפֶשֶׁט אֵינָם
אֵלָא סוּד. כִּי הַזֹּהָר כָּלוּ אוֹרָה.

אַמַּת שְׁמַקְבֵּל בִּידֵינוּ שְׁנָם מִי שְׁלֵא יַדַּע כְּלוּם אֵף עַל פִּי כֵּן לְשׁוֹן הַזֹּהָר מְסַגֵּל לְזַבְּרָה הַנֶּפֶשׁ.

(רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ שְׁפִירָא מְדִינַב, מַהֲרַצ"א, הוֹסְפוֹת מַהֲרַצָּא, אוֹת ט')